

Nr.
van het arrest

Nr. 2007/17
van het repertorium

Nr. 1084 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1. ,
zonder beroep,
geboren te op
wonende te
Belg,

beklaagde

2.
gepensioneerde,
geboren te on
wonende te
Belg

beklaagde

beklaagde sub 1 vertegenwoordigd en beklaagde sub
2 aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van loco Mr.
advocaat bij de balie van op
13 september 2006 en beiden vertegenwoordigd door

Mr. advocaat bij de balie van
 loco Mr. voornoemd op 6
 december 2006

3. ...

Beklaagd van:

Als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 24 februari 2000 tot 18 januari 2005,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

op zonder beroep, geboren te
 wonende te
 Belg,

gepensioneerde, geboren te op
 wonende te Belg
 en van

op huisvrouw, geboren te
 wonende te
 Belg,

ingevolge nalatenschap van
 overleden te

- Een vijver met een oppervlakte van circa 46m x 30m en een diepte van min. 1,5m,
- Een betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet;
- Een betonnen vloerplaat van een afgebroken stalling met toilet;
- Een open stalling met als afmetingen ongeveer 12m x 4m;
- Een werfkeet op wielen;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen

in stand te hebben gehouden, het perceel gelegen zijnde in ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk natuurgebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 08/08/2005, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 94,45
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 10 oktober 2005 door beklaagden
tegen al de schikkingen
- op 19 oktober 2005 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen
en

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 4 oktober 2005 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149

en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, van een afgebroken stalling met toilet en van de open stallingen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een vijver en een werfkeet op wielen, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat de uitspraak van de veroordeling opzichts beklaagde wordt OPGESCHORT gedurende een termijn van DRIE JAREN, vanaf heden.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 42,71 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde niet schuldig aan de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, van een afgebroken stalling met toilet en van de open stallingen.

Spreekt beklaagde hiervan VRIJ.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een vijver en een werfkeet op wielen, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Zegt voor recht dat de uitspraak van de veroordeling opzichts beklaagde

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

Het hoger beroep van beklaagden voor de feiten waarvoor zij werden vrijgesproken met name de instandhouding van de betonnen vloerplaat van een afgebroken chalet, de vloerplaat van een afgebroken stalling met toilet en een open stalling is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

Voor het overige is dit hoger beroep van beklaagden wel regelmatig naar vorm en termijn, en dus ontvankelijk.

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, regelmatig naar vorm en termijn, is ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de datum gepreciseerd te worden wat betreft de instandhouding van de werfkeet als volgt:

"van 22.05.02 tot 18.01.05".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor gepreciseerd bewezen.

De instandgehouden constructies liggen in het natuurgebied volgens het gewestplan
goedgekeurd bij K.B. van 22 maart 1978.

De vordering tot herstel werd geformuleerd op 23 augustus 2000 waarbij het dempen van de vijver en de afbraak inclusief de betonnen vloerplaten van de instandgehouden constructies werd gevorderd. Op 7 mei 2004 werd vastgesteld dat de wederrechtelijke constructies werden afgebroken met uitzondering van de versterking van de vijver, een stalling en de vloerplaten van de chalet en de andere stalling. In de plaats van de chalet werd een werfkeet op wielen geplaatst om materiaal op te bergen. Op 21.10.04 vordert de

stedenbouwkundige inspecteur bijkomend dat ook deze werfkeet zou verwijderd worden en paste de stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering aan gelet op de vaststellingen ter plaatse: het verwijderen van de oeverversteving en het afschuinen van de oevers (niet meer het dempen van de vijver), het verwijderen van een open stalling alsook de vloerplaten van de chalet en de vloerplaat van de andere stalling. Inmiddels werden deze constructies ook verwijderd hetgeen werd vastgesteld op 6.10.06. Momenteel is enkel nog de oeverversteving van de vijver aanwezig hetgeen niet betwist wordt door beklaagden. Zij erkennen immers dat deze door hen bij de aankoop is aangebracht om te vermijden dat de vijver verzandde.

Ten onrechte sprak de eerste rechter de beklaagden die na de herstellvordering deels overgingen tot afbraak en verwijdering van de wederrechtelijke constructies, vrij. Het is niet omdat beklaagden in de loop van het onderzoek en de procedure aanpassingen hebben gedaan, dat de strafbaarheid van de door hen begane inbreuken is opgeheven. Op grond van art. 146 DRO is de instandhouding van deze wederrechtelijke constructies in natuurgebied, zijnde een kwetsbaar gebied nog steeds strafbaar.

Op 22 mei 2004 stelde de stedenbouwkundige inspecteur vast dat de vloerplaten van een chalet en open stalling nog aanwezig waren alsook de versteving van de vijver en een open stalling en paste zijn herstellvordering aan op 21.10.04.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van elke beklaagde,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van het niet respecteren van de regels van ruimtelijke ordening enerzijds en anderzijds het gegeven dat beklaagden grotendeels de wederrechtelijke constructies verwijderden.

Het Hof gaat niet in op het verzoek tot opschorting in hoofde van beklaagde gelet op de aard van de inbreuken.

Daarom wordt elke beklaagde bestraft met een geldboete van 200 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Nu elke beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden

en inmiddels vrijwillig overgingen tot verwijdering van de wederrechtelijke constructies (met uitzondering van de versteviging van de vijver), wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de ruimtelijke orde te respecteren.

De geldboete moet de beklaagden ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 maart 2004.

Wat betreft de herstellvordering

Nu de feiten van instandhouding van deze constructies in natuurgebied bewezen zijn gebleven, dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundige inspecteur d.d. 21.10.04.

Wel is vastgesteld dat beklaagden alle resterende wederrechtelijke constructies hebben verwijderd met name de vloerplaat van de afgebroken chalet en stalling met toilet, de open stalling van 12 m x 4 m, de werfkeet op wielen zodat dit onderdeel van de herstellvordering zonder voorwerp is. Enkel het verwijderen van de oeverversteviging en het afschuinen van de oevers van de vijvers rest.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de door beklaagden gepleegde misdrijven in natuurgebied. Zij steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk terwijl er evenmin een schending is van art 159 G.W.

Het volledig herstel in deze zaak houdt in:
- het verwijderen van de oeverversteviging en de afschuining van de oevers.

De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 3 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

Het Hof acht het niet gepast om een dwangsom op te leggen om reden dat beklaagden reeds vrijwillig

overgingen tot verwijdering van de overige wederrechtelijke constructies.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart het hoger beroep van beklaagden onontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de vrijspraak wegens gebrek aan belang;

Verklaart het hoger beroep van beklaagden voor het overige ontvankelijk, alsook het hoger beroep van het Openbaar Ministerie;

Op strafrechtelijk gebied

Wijzigt het bestreden vonnis;

Preciseert de datum van de feiten zoals hoger uiteengezet (pagina 6);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals heromschreven;

Veroordeelt elke beklaagde wegens de feiten zoals gepreciseerd tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND HONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN;

Gelast dat de tenuitvoerlegging van de geldboeten gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van HONDERD VIJFTIG EURO gebracht op ACHTHONDERD VIJFENTWINTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat een gedeelte van VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen gebracht op TWEEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN effectief blijft;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van 21.10.04 zonder voorwerp behalve wat betreft het verwijderen van de oeververstevinging en de afschuining van de oevers.

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het verwijderen van de oeverversteving en het afschuinen van de oevers binnen de termijn van DRIE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen 3 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

de kosten

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgesloten door de openbare partij in totaal begroot op 174,65 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DRIE JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier